

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2
vedtoges med 78 stemmer mod 67.

§ 1, således ændret, ændringsforslag nr. 3 og § 2, således ændret,
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 70:

Forslag til folketingsbeslutning om børns beskyttelse mod vold.

Af Lenger (VS) m.fl.
(Fremsat 20/3 84).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Det er tredje gang, vi skal behandle dette beslutningsforslag fra venstresocialisterne. Derfor kan jeg gøre mit svar kort.

Jeg er ikke enig med forslagsstillerne. Det er min indstilling, at forslaget ikke bør vedtages. Under den seneste førstebehandling af venstresocialisternes forslag – det var i november sidste år – advarede jeg imod de ten-

denser, der ligger i beslutningsforslaget. Det, jeg mener er helt afgørende, er, at vi her i folketinget må gøre os meget alvorlige overvejelser, inden vi lovgiver om familiens indre forhold. Jeg er meget stærkt imod, at det offentlige på den måde blander sig i familiernes interne anliggender. Lovgivning på dette område bør efter min opfattelse undgås i størst mulig udstrækning. Jeg tror, at der er mange, der med mig levende kan forestille sig de helt uhyggelige konsekvenser af, at der i lovgivningen fastsættes nærmere regler for, hvad forældre må og ikke må i forhold til deres børn.

Om de enkelte punkter i beslutningsforslaget vil jeg henvise til, hvad jeg sagde i november måned. Jeg vil dog godt knytte nogle enkelte bemærkninger til spørgsmålet om indførelse af en lovregel om, at børn ikke må udsættes for fysisk afstraffelse.

Alle kan vel være enige om, at børn naturligvis ikke bør udsættes for vold – det håber jeg da i hvert fald at alle her i salen kan være enige om – og det bør voksne heller ikke udsættes for. Men jeg tror, der er mange forskellige opfattelser af, hvorvidt det er gavnligt eller skadeligt, at forældre i særlige situationer griber til visse former for mild revselse af deres børn i stedet for til andre opdragelsesmidler. Er anvendelsen af sådanne midler værre eller bedre end kulde og ligegyldighed fra forældrenes side, altså en psykisk mere uhensigtsmæssig behandling?

Personlig er jeg imod, at børn overhovedet udsættes for legemlig afstraffelse, men jeg er ikke sikker på, at det er den helt almindelige opfattelse i befolkningen. Forskellige meningsundersøgelser i den sidste tid har jo tilkendegivet en noget anden mening med hensyn til spørgsmålet om legemlig afstraffelse. Det, disse undersøgelser mest tydeligt viser, er, at kun en lille del af befolkningen går ind for, at der skal lovgives på dette område. Og her er vi så tilbage ved det, jeg var inde på før: spørgsmålet om forældrenes valg af opdragelsesmidler bør kun i de mere ekstreme tilfælde være et lovgivningsanliggende.

Jeg vil også gerne minde om det, som var en central del af debatten under førstebehandling sidste gang: hvis man indfører et direkte forbud mod legemlig afstraffelse, vil det blive meget vanskeligt at opretholde den begrænsning, man i dag indfortolker i straffelovens regler om vold. Jeg vil gerne meget